

[Kim Behnke]

melighed kan forventes at bære de 34 mia. kr. til miljøet. Spørgeren erindrer om, at kommunernes og amternes miljøudgifter i givet fald udgør ca. 5 pct. af BNP.

Svar (20/2 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Indledningsvis må jeg markere, at de angivne talopgørelser er misvisende. Efter den almindelige danske og internationale definition af miljøudgifter vil miljøudgifterne i amtskommuner og kommuner i 1991 udgøre ca. 11 mia. kr. og ikke 34 mia. kr. som angivet i spørgsmålet. De 34 mia. kr. indeholder ca. 23 mia. kr. til varme-, el- og gasforsyning, kollektiv trafik, byudvikling m.v., der normalt ikke indregnes i miljøudgifterne. De tungeste udgifter på miljøområdet er udgifter til renovation og spildevandsrensning. Disse udgifter udgør ca. 80 pct. af miljøudgifterne.

OECD har i 1989 foretaget en undersøgelse af vægten af udgifter til forureningsbekæmpelse i medlemslandene. Efter denne undersøgelse lå de danske udgifter til forureningsbekæmpelse på niveau med udgifterne i andre moderne industrilande. Udgifterne lå i området 0,5–1,3 pct. af BNP, og Danmark var placeret midt i feltet. Der er ikke grundlag for at antage, at dette mønster har ændret sig.

Det anføres, at samfundsøkonomien er i knæ og ikke kan bære miljøudgifterne. Samfundsøkonomien er imidlertid i bedring, og man vil ikke kunne hævde, at miljøudgifterne har et omfang, der er ude af trit med den. Som andre offentlige udgiftsområder er miljøudgifterne i øvrigt indpasset i den samlede offentlige udgiftspolitik.

Jeg finder det desuden misforstået at opfatte de budgetterede miljøudgifter som udtryk for milliardtunge snuptagsløsninger og fejlinvesteringer. Udgifterne er udtryk for, at Danmark – som andre moderne industrisamfund – nødvendigvis må afholde grundlæggende udgifter til renovation, rensning af spildevand m.v. Jeg tror næppe, Danmark vil sammenlignes med lande, der har forsømt at gøre en indsats på disse områder. Skulle vi vælge ikke at afholde disse udgifter, skubber vi for øvrigt blot en voksende regning foran os.

Spm. nr. S 196

Til *landbrugsministeren* (13/2 91) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren – i forlængelse af ministerens tankegang bag støtte til oprettelse af bioraffinaderier – være med til at sikre videreførelse af en miljøvenlig halmcellulosefabrikation?«

Begrundelse

Hvis ministeren mener, at teknikken i genindvindingsanlægget, som Fredericia Cellulosefabrik har udviklet, kan udnyttes til en miljøvenlig produktion af cellulose af halm, opfordrer spørgeren ministeren til at tage initiativer, der kan sikre denne produktion.

Svar (21/2 91):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg kan oplyse, at Landbrugsministeriet har ydet tilskud til Fredericia Cellulosefabrik A/S i to tilfælde. Det drejer sig om produktudviklingsstøtte.

Det første projekt, dyrkning af elefantgræs til cellulose, iværksattes den 1. maj 1989 og afsluttedes den 30. juni 1990. Jordbrugsdirektoratet gav tilsagn om støtte for 372.000 kr., hvoraf der er udbetalt 217.549 kr.

Det andet projekt, styring og optimering af halmcellulosefabrikation ved hjælp af NIR, iværksattes den 31. august 1989 og afsluttedes den 31. december 1990. Jordbrugsdirektoratet gav tilsagn om støtte på 995.000 kr., hvoraf der er udbetalt 329.508 kr.

For så vidt angår støtte ydet efter andre ministeriers lovgivning og fra EF henviser jeg til energiministerens, industriministerens og miljøministerens besvarelse af tilsvarende spørgsmål, henholdsvis nr. S 198, S 199 og S 200.

Der er ikke inden for Landbrugsministeriets lovgivningsområde mulighed for at støtte Fredericia Cellulosefabrik økonomisk i forbindelse med en rekonstruktion af virksomheden.

Såfremt virksomheden videreføres, vil den kunne søge om at opnå tilskud efter de gældende regler.

Spm. nr. S 197

Til *landbrugsministeren* (13/2 91) af:

Gade (SF):

»Hvor mange penge har det offentlige og EF gennem forskellige støtteordninger m.v. givet til Fredericia Cellulosefabrik, hvilken vurde-